

Traktatie-terreur.

‘Wanneer komt deel 2 van ‘MOE is MOE maar voldaan’?, wordt me steeds vaker gevraagd. Ik antwoord steevast: ‘Dat kan wel even duren want ik ga eerst mijn psychologische roman afmaken. Bovendien, ik heb alle taboes in het moederschap al besproken. Toch?’

Vandaag zit ik al uren achter de computer. Dat komt doordat mijn jongste dochter gisteren met een kartonnen kangoeroe thuiskwam. ‘Zo jullie maken wel heel moeilijke knutselwerken tegenwoordig’ zei ik bewonderend.

‘Neehee, dat heeft de moeder van Inez gemaakt!’ Ik keek nog eens goed. Uit het buideltje van de kangoeroe stak een pasfoto van Inez. Mijn dochter prikte met haar vingertje. ‘Kijk, hiér zat een slinger van drop met van die zoute rondjes eraan geregen.’ Ze likte haar lippen nog af bij de gedachte aan de heerlijke traktatie terwijl ik me juist voelde alsof ik een stomp in mijn maag had gekregen. En ja hoor, daar had je het al: ‘Ik ga ook bijna trakteren hè?’

Nu zit ik dus op internet te googelen op ‘traktaties’ in overtreffende trap. Ik tuur naar piraten-eierkoeken, snoepprinsesjes en rozijnenbootjes. Het één nog mooier dan het ander...en een wérk.

Vroeger, in mijn jeugd, deed mijn moeder een blokje kaas met een stukje worst aan een prikker, klaar. Toen nog een prima traktatie. Tegenwoordig is de school van mijn kinderen een Gezonde School. Kaas en worst zijn te vet en dus uit den boze. Kinderen worden tegenwoordig namelijk te dik. Spekjes en zure matjes - snoep mag wel want daar zitten weinig calorieën in. Tot mijn grote verbazing is aandacht voor de tanden, dus naar de achtergrond gedrongen.

Om me heen zie ik telkens trotse lachende moeders met dienbladen vol geknutselde gezonde snoepvolle lekkernijen.

Hm...ben ik de enige die deze traktatie-terreur beu is of hebben we hier een nieuw taboe te pakken?